

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.10.2020 r.
COM(2020) 637 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w celu zawarcia umowy w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz z Królestwem Norwegii

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”) z Unii Europejskiej szeregu stad ryb w Morzu Północnym nie można już uznawać za stada eksploatowane wspólnie wyłącznie przez Unię Europejską i Królestwo Norwegii. Stada te występują w wodach Unii oraz w wodach podlegających zwierzchnictwu i jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa i Królestwa Norwegii.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza¹ oraz uwzględniając ogólne wzajemne stosunki Unii Europejskiej ze Zjednoczonym Królestwem oraz z Królestwem Norwegii, współpraca na rzecz odpowiedzialnego rybołówstwa jest konieczna do zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morskich,

Z tego powodu Unia Europejska dąży do zawarcia umowy w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem i z Królestwem Norwegii.

Należy zatem podjąć negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem oraz z Królestwem Norwegii w celu zawarcia umowy w sprawie połowów między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem i Królestwem Norwegii.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Zgodnie z celami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013² w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) umowa powinna określać ramy zarządzania dzielonymi stadami ryb, jak również warunki dostępu do wód i zasobów. Powinna ona gwarantować dalsze odpowiedzialne rybołówstwo zapewniające ochronę i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza, zgodnie z odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego.

Przepisy dotyczące rybołówstwa powinny obejmować współpracę w zakresie opracowywania środków na rzecz zrównoważonej eksploatacji i ochrony zasobów, w tym unikania odrzutów. Środki te powinny być niedyskryminacyjne i opierać się na podejściu naukowym dostosowanym do celu, jakim jest osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do przedmiotowych stad. Umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące współpracy w zakresie kontroli i egzekwowania przepisów, gromadzenia danych i doradztwa naukowego.

• Spójność z innymi politykami Unii

Negocjacje będą prowadzone w trakcie całego procesu w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi służbami Komisji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną tej decyzji stanowi część piąta Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotycząca działań zewnętrznych Unii, tytuł V dotyczący umów

¹ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

² Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22

międzynarodowych, art. 218, w którym określono procedurę w zakresie negocjowania i zawierania umów między Unią a państwami trzecimi.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Nie dotyczy, wyłączna kompetencja.

- **Proporcjonalność**

Decyzja jest proporcjonalna do pożądanego celu.

- **Wybór instrumentu**

Instrument jest określony w art. 218 ust. 3 i art. 218 ust. 4 TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX-POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex-post*/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”) z Unii Europejskiej szeregu stad ryb w Morzu Północnym nie można już uznawać za stada eksploatowane wspólnie wyłącznie przez Unię Europejską i Królestwo Norwegii. Stada te występują w wodach Unii oraz w wodach podlegających zwierzchnictwu i jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa i Królestwa Norwegii.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza³ Unia Europejska, Zjednoczone Królestwo i Królestwo Norwegii powinny uzgodnić środki niezbędne do koordynacji i zapewnienia ochrony i rozwoju przedmiotowych stad w Morzu Północnym.

W tym celu Unia Europejska dąży do zawarcia ze Zjednoczonym Królestwem i z Królestwem Norwegii umowy w sprawie połowów (zwanej dalej „umową”).

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy

³ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza *Dz.U. L 179 z 23.6.1998*, s. 3.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Komisja zaleca, co następuje:

- Rada powinna upoważnić Komisję do rozpoczęcia i prowadzenia negocjacji w sprawie zawarcia umowy w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz z Królestwem Norwegii;
- Komisję należy wyznaczyć jako negocjatora w imieniu UE w tej kwestii;
- Komisja powinna prowadzić te negocjacje w porozumieniu ze specjalnym komitetem, zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- Rada powinna przyjąć wytyczne negocjacyjne załączone do niniejszego zalecenia.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji w celu zawarcia umowy w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz z Królestwem Norwegii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”) z Unii Europejskiej szeregu stad ryb w Morzu Północnym nie można już uznawać za stada eksploatowane wspólnie wyłącznie przez Unię Europejską i Królestwo Norwegii. Stada te występują w wodach Unii oraz w wodach podlegających zwierzchnictwu i jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa i Królestwa Norwegii.
- (2) Zgodnie z art. 63 ust. 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza⁴ oraz uwzględniając ogólne wzajemne stosunki Unii Europejskiej ze Zjednoczonym Królestwem oraz Królestwem Norwegii współpraca na rzecz odpowiedzialnego rybołówstwa jest konieczna do zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morskich,

⁴ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza *Dz.U. L 179 z 23.6.1998*, s. 3.

- (3) Z tego powodu Unia Europejska dąży do zawarcia umowy w sprawie połowów ze Zjednoczonym Królestwem i z Królestwem Norwegii.
- (4) Należy zatem podjąć negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem oraz z Królestwem Norwegii w celu zawarcia umowy w sprawie połowów między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem i Królestwem Norwegii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz z Królestwem Norwegii w celu zawarcia umowy w sprawie połowów.

Artykuł 2

Wspomniane negocjacje prowadzi się w porozumieniu z Grupą Roboczą Rady ds. Zewnętrznej Polityki Rybołówstwa na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*